

Előzetes árak:
 Helyben és postán küldve.
 Egy évre 10 fr.-kr.
 Fél évre 5 „
 Negyed évre 2 „
Egyes szám 5 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény írásban, Vöcsy-ház földszin, a szerkesztőségbe bérmentve küldendő.

Előfizetési helyben
 TELEGGI K. LAJOS és IG. OSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban KUTASI IMRE könyvnyomdájában és a postahivatalok utján.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TARSADALMI és KOZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
 Négy hasábol petít sorért 5 kr.
 Nagyból terjedelmű és többszöri hirdetések alk. szerint a 10-10-ol nagyobb árért. vételnek felel meg. Bélyegdíj minden különbeírástól 30 kr.

„Nyitár”-ben megjelenő közlemény minden petít sora 20 kr.

Hirdetéseket felvételek a kiadóhivatalban, KUTASI I. könyvnyomdájában, valamint ZICHNER-MAN H. könyv. iróházában is.

Név nélkül vagy bérmentesen beküldött közlések nem vételnek tárgyalnak.
 Kéziratok vissza nem adatnak.

Nincs többé autonomia!

Nincs többé protestáns autonomia . . . önkéntelenül is a sohaj tör ki keblünkkel a ref. konvent tegnapi határozatának hallatára. A »P. N.« így commentálja:

Előre látható volt, úgy is történt, a református konvent megadta magát. Még ez előtt tíz esztendővel Tisza Kálmán opponált volna a leghévesebben az olyan határozatnak, mely megegyed, hogy az állam-kormány, a katolikus kultuszminiszter nevezzen ki tanárokat a református gimnáziumokhoz. És hogy a református gimnáziumokban a tantervet a miniszter állapítsa meg. És hogy az államilag kinevezett református tanárok felett a felekezeti iskolákban a legfelső fejeletmi fórum a miniszterium legyen. Ezek elvi kérdések, a kért százezer forint országos segély pedig csak pénz. A rézkakasok valamennyi református torony mind hármát kukorékolnak, meghallván az egyetemes konvent határozatát. Az öreg papok a paten-tális időkre emlékeznek vissza, mikor még Tisza Kálmán is küzdött az egyház jogáért s elgondolkozott, hogy a ki politikai elveit felüggesztette, egyházi elveit is módosíthatja. S valóban az idők és körülmények, melyek a miniszterelnök ur szerencsés életpályáján oly nagy szerepet játszottak, a református konvent határozatában is előfordulnak: »a viszonyok és körülmények kényszeríté hatása alatt hajlandó az egyetemes konvent arra — hogy belépjen a lugasba. (Mint Margit Faust kedveért. Szerk.)

Eszünk ágában sincs, hogy reformátusabbak legyünk a reformátusoknál. Ha nekik jó paktálni autonomiájuk felett, nekünk nincs ellene kifogásunk. Csak a jezsuitaságot nem szeretjük, mely csűr-csavarja az egyszerű igazságot, mely nem más, mint ez: a református iskolák gyön-gék, javításukra pénz kell és ez nincs, az államtól szubvenziót kértek oly alakban, mely az egyházi autonomiát megóvjá (egy pausalis összeget, melylyel az egyház szabadon rendelkezék), ezt a Tisza-kormány megtagadta és szabott oly feltételeket, melyek az autonomia elveibe ütköznek, a konvent pedig e feltételeket szépen elfogadta, punktum.

Csodálatos a dologban csak az, hogy Tisza Kálmánnak nem volt annyi befolyása Trefortra, hogy őt a református egyház elég szerény és méltányos kérésének egyszerű elfogadására indítsa, hanem igenis volt annyi befolyása a konventre, hogy ez a kultuszminiszter igen világos és határozott feltételeihez hozzájáruljon. A miniszter forintot, de semmi elvi koncessziót az állami szempont rovására nem tett, a református konvent pedig elfogadta a százezer forintot s ennek fejében minden fölé követelt elvi koncesszióba beleegyezett. Ez a különbség a miniszter és a konvent között.

Ha Tisza nem volna miniszterelnök és ha Tisza nem volna főgondnok, kevésbé csodálkoznánk e furcsa dolgokon.

Sok cifra kiegyezést kötött már meg, azok közé tartozik ez is. Hogyan bírt önmagával így kiegyezni a kormányfőnök és vallásfőnök, a jó Isten tudja. Possumus, mondja a konvent vele együtt s csak egy kis minoritás mondotta: non possumus. Ezek azon protestánsok, kikben a régi hagyományos felfogás még él s a makacs szellem ki nem veszett. De ezen szellem már elavult.

A történet még különösebb lesz azon panaszkodás által, melyet a konvent jelen-tésében és elfogadott határozatában véghez visz. Tisza főgondnok urak panaszkodnak, hogy Trefort miniszter oly kegyetlen. »Hajtották volna« ezt és amatt, s ilyen és amolyan fentartással fogadják el tőle a pénzt; de engednek és engedelmesskednek,

nehogy a szigorú közoktatásügyi miniszterrel szemben a szegény református iskolák »reménytelenül« legyenek a létérti küzdelemben.

Több méltóságot vártunk volna a református konventtől. És nagyobb őszinteséget.

Még egy impraktikus dolgot is szemé-re kell lobbantanunk. Azt határozta, hogy a kerületek »államsegélyre« csak oly tanintézeteket ajánlanak, melyek semmi esetre sem képesek magukat öneurejükkel bemelegíteni és a melyek államsegély nélkül legalább jelenleg fenn nem tarthatók. Mi ez? Egyszerű ügyetlenség.

Mert vagy fentartják a függetlenségi elvet, az autonomiát, vagy nem? Ha igen, utasítsák el a miniszternek az autonomiával össze nem egyeztethető feltételeit, s vegyék fel a létért való küzdelmet, esetleg a kormány ellen a harcot: vagy feladják az elvet és elfogadják a pénzt, akkor minél több gimnáziumnak minél több pénzt kérjenek, hogy minél több jó iskolák legyenek, a hol a református ifjuság a kor műveltségének színvonalán neveltesék. Az állam részére fukarkodni nem a konvent feladata, azt már csak bizzák Trefortra; ők, ha már kérnek, eleget kérjenek.

És ez a közös szempontja, hogy akár honnan kerül a pénz, a református magyar gimnáziumok mintaszerű tanintézetek legyenek. És ezért mi — kiket felekezeti szempontok nem vezérlelnek, — a konvent határozatának örvendünk, mert annak folytán jobb iskolákat fogunk kapni!

Az ülés lefolyása a következő:
 Beterjesztetett a jogügyi bizottság jelentése, mely a miniszteri leiratnak három pontjára tesz ellemegjegyzést és pedig a kinevezendő tanárok képesítésére nevezve, a kinevezendő tanárok fejeletmi ügyére vonatkozólag és a miniszter által tervezett tantervet illetőleg s ezekre nevezve azt ajánlja a bizottság, hogy:

1. Miután egyházunknak legfőbb és leg-szentebb érdeke, hogy iskoláit, melyeket önmaga hozott létre és tartott fenn annyi időn keresztül, továbbra is a maga saját erejéből tartsa fenn s e tekintetben minden áldozatot meghoznia mulhatlan kötelessége, államsegélyezésre csak oly tanintézeteket ajánljának az egyházkerületek, melyek semmi esetre sem képesek magukat öneurejükkel a törvény kívánalmai szerint bemelegíteni és a melyek államsegély nélkül tovább — legalább jelenleg — fenn nem tarthatók. — Maguk az egyházkerületek saját körükben bíráják meg minden ilyen középiskola helyzeti körülményeit és viszonyait.

2. Maga az egyet. konvent egy 5 tagu bizottságot válassz, melynek feladata lesz az egyház kerületek által fölterjesztendő ilyen vagyunkintézeteket felülvizsgálni, a helyzeti körülményeket a legnagyobb körültekintéssel mérlegelni s észrevételeivel azokat az egyetemes konventhez fölterjesztetni.

Ezen 5 tagu bizottság hatalmaztatván fel a segélyezési ügyben az államkormány megbízottjával vagy megbízottjaival érintkezni az egyházkerületek ajánlata és javaslata után a szerződési tervezet elkészítési s a konventtől nyert felhatalmazás mellett azokat az államközvegekkel megkötni.

3-szor. Már konventünk fölterjesztvén legközelebbi gyűlésében 83. sz. alatt, hogy iskoláink közül többnek egyszersmindenkorra szükségelt beruházások czéljából is van szükség államsegélyre, a vallás- és közoktatásügyi miniszter kifejezte, hogy hajlandó ezen ügyben tárgyalásba bocsátkozni. Felelőnek az egyházkerületek, hogy ily egyszersmindenkori segélyt igénylő iskolák szükségleteit szintén megvizsgálva, terjesztsek be a már jelzett konventi bizottsághoz, hogy azokat az szintén behatólag mérlegelhesse és terjeszse konventünk és majd az illető miniszteriumhoz.

Fejes István kijelenti, hogy a tisztánnemi egyházkerületnek nem volt intencziója azon megoldás, melyet a bizottság javasol. A bizottság javaslatát nem fogadja el s határozati javaslatot nyújt be, melyben kimondatni kívánja, hogy a leirat tudomásul vétetik ugyan, de mivel az nem kielégítő, újabb indokolt felirathat óhajítja kérni a minisztert a fennálló bajok orvoslására.
 György Endre elfogadja a bizottság ja-

vaslatát s megjegyzi, hogy Fejes indítványa csak a dolog elhalasztása.

Mocsáry Lajos úgy tudja, hogy a leirat határozottan megtagadja a kérelmet. Azt hiszi, a miniszter csak azt kívánja, hogy a konvent végrehajtsa azt a miniszter megakadályozása a kötelessége. Hivatkozik a miniszter pozsonyi beszédére, melyben kijelente, hogy vannak iskolák, melyeket azonnal be kellene zárítani. Ezzel csak azon czélt akarta kifejezni, a mit leiratában is hangoztat a gimnáziumokra vonatkozólag. A miniszter felforgatja mindazt, a mik mellett többször nyilatkozatokat tett. Azokat a viszonyokat és körülményeket melyeket a miniszter leiratában említ, nem tartja oly kényszerítőnek. A reformátusokkal szemben a kikről a miniszter is elismeri, hogy mindenkor a magyar nemzetiség fentartói s apóliói voltak a miniszternek nem kellene oly fejevert használni, a milyent a leiratban használ. Csatlakozik Fejes indítványához.

Balogh Imre nem érti előtte szóló állapontját s nem tartja szükségesnek s czelszerűnek azt, hogy egy felirat intéztessek a miniszterhez. Ily elmentalló feliratnak, mely csak ismetli az előbbi kérelmet, haszna semmi sem lesz. Elismeri, hogy vannak rossz iskolák a reformátusoknál s ezeknek bezáratás ellen kitógasa nincs. Segélyeztetessenek azon iskolák, melyeknek szükségük van arra s nagyobb függésnek tartja a segély megkapását, mint mindazt, a mit a miniszter hangoztat. Elfogadja a bizottság javaslatát.

Szász Domokos arról van meggyőződve, hogy a református egyház által kontemplált czelzatok az állam által nem akadályoztatnak, itt az állam, a mennyire teheti, segítségére is jön az egyháznak. Az államsegély nem fogja veszélyeztetni az egyház autonomiáját s e tekintetben a közoktatási törvény elég biztosítékot nyújt. A tantervet elfogadja, mert a törvény világosan rendel, a tankönyvekre vonatkozólag pedig a törvény nem rendelkezik s így a kényszerítés esete egyáltalában nem foroghat fenn. Reméltesoknak nevezi azon félelmet, hogy a segély elfogadása veszélyezténye az autonomiát. Ki meri mondani, hogy Erdélyben a Bethlen-főtanodán kívül egy sincs olyan, mely a törvény által előirt feltételeknek megbírna felelni. A kolozsvári középiskolának csak hat tanára van. Megjegyzi, hogy különösen a vallásutatis e hanyagolt állapotban van. Az önkormányzat lényeges sérelmet nem látva, a bizottság javaslatát elfogadja.

Révész Bálint kijelenti, hogy a leirat megnyugtató, mert abban ki van jelentve, hogy az a törvény alapján nyugszik. Kerdi, vajjon ki veszi magára a felelősséget, ha a konvent elutasítja az állam segélyt. A segélyforrárt bedugni nem tanácsos. Kijelenti, hogy a tisztántuli kerületre nézve oda fog működni, hogy a szigetini kívül egy középiskola se fogadjon el segélyt. Ajánlja az egyházkerületeknek, hogy ha ugyan lehet, öneurejükkel tartsak fenn iskolákat, ne szorijának segélyre. Elfogadja a bizottság javaslatát.

Körmenydy Sándor korainak tartja a lemondást a már egyszer elfogiat állapontrol s kijelenti, hogy egyik javaslatot sem fogadja el, mert nem kedvel az oly dolgot, mely sem hus, sem hal, sem csik.

Fejes István röviden válaszol a határozati javaslat ellen felhozottakra s azt ismetelten elfogadásra ajánlja.

A konvent a bizottság határozati javaslatát fogadta el.
 Ezután megkezdődött a részletes tárgyalás, melyhez a konvent számos tagja hozzá-szólt. A részleteknek telmerült vita alkalmával az elnök előterjeszté a tisztántuli kerületnek a máramaros-szegeti közepianodára vonatkozó indítványát, mely a holnap délelőtt 10 órákor tartandó ülés napirendjére tűzetett ki. Ugyanekkor folytatattik a bizottság jelentésének tárgyalása is.

A konvent nagy többséggel fogadta el a bizottság határozatát, Szilágyi Dezső azon hat. javaslatával, hogy a határozati javaslat szövegébe felvétessek még, hogy a tisztánnemi kerület különben is kijelentette, hogy egyházkerület sem erezheti magát jogosítva határozni e fontos kérdés felett s ennélfogva ez esetben jogosan el sem is tilthatta püspökeit és főgondnokait a megjelenéstől.

— **Képviselőválasztás.** A szászregényi választókerületben idős Te.eki Domokos gróf szabadalvú párti — egyhangulag képviselővé választottat.

— **A „Füg.” írja** hogy b. Edelsheim Gyulaynak legfelsőbb nejeu immár tervben levő felmentését a budai hadparancsnoki állástól követni fogja Rudolf trónörökös kinevezése budai főhadparancsnokká.
 Br. Edelsheim-Gyulai, itteni állásátó való

felmentése után hadparancsnoki minőségben Bécsbe tétetnek át, a mostani bécsi hadparancsnok pedig nyugdíjaztatnék.

— **Külföld.** Az angol kormány v. als ág. Az alsóházban közelebb a konservatívok egy része, köztük lord Churchill és Hicks Beach, Northcot-al ellentétesen szavazott. Ez igen rossz vert szült a konzervatívok főb emberei között. Ez egyenetlenség miatt Salisbury lordnak igen nehéz lesz megalakítani a kabinetet. Lord Churchill állítólag teljesítethetlen feltételeköt tette függővé a kabinetbe való belepését. — Ma jött hírek szerint Salisbury az elnök i tárcza mellett megtartotta a külügyit is, Northcot a felsóházban foglalást, ez alsóházban a konzervatívok közt Hicks-Beach venné át a vezerszerpelt. A királyné Gladstonét visszalepése alkalmából, az országunk tett szolgálatait elismerésül, a gróni méltósággaikínáltamaga, de Gladstone azt nem fogadta el. — Courbet. A francia kamara ülésén a kormány kijelenté, hogy hajlandó csatlakozni Baudry d'Asson indítványához, mely szerint Courbet tengeragy nemzeti költésen temettesék el, előbb azonban ismerni kell a tengeragy vegrendelést és a család akaratát, miért is a sürgősség kimondását vissza utasítja. Erre a sürgősség kimondását mellőztetett. A francia szenátus ülésén Brisson miniszterelnök meleg hangon emlékeztet meg Courbet tengeragyrol, mire az ülés a gyász jelel szótsozott. — A Stöcker által Bäckert ellen becsületesért mind indított pörben ez utóbbit három heti fogságra és a perköltségek megtérítésére ítélték.

— **Nagyravagyó főispán.** Pikáns történet jelentnek Zágrábról. A történetben igen előkelő emberek szerepelnek, s a nevekkel is szolgálhatunk. A zágrábi főispánt Vardian Istvánnak hívják. Rettenő buzgó ember volt, s igen szerette volna buzgósgának jutalmát elnyerni. Egy tres gomblyuk bosszantotta őt szerfelett, ide kellett volna valami kis keresztcske. Sem mint színházi intendant, sem mint Zágráb s Pozsega főispánja nem tudta ezt a keresztcsket megszerezni. Es egy napon elhatározta, hogy e mellőzésért veres bosszut áll a kormányon, a kormány rendszeren, a bános s mindazokon, akik az ő gomblyuki ürességének ósai. Ekkor kezdett a főrendiház reformját a felsóházban bogatolni, s a dróton parancs kopogott a főispánokhoz, hogy Pestre siessenek szavazásra, a boldogító „igen” kimondására. Vardian is Budára tart, hős szavazásra kész, a horvát főispánok élén. De mielőtt elindulna, egy 40 ivre terjedő memorandumot irt, mely élénk szinekkel ecsetelte „a horvát kormány léha gazdálkodás”-át s ő felségéhez a „császár”-hoz intezve. Kormány, bán, az országgyűlési többség, alkotmány, a Magyarországgal való unió, igazságság, közoktatás, egy szóval minden, a sáruga földig le volt rántva benne s ki volt jelentve, hogy Horvátország egyedül ödvét egy szigoruan abszolútisztikus kormányban lelheti, melynek élere Vardian István a legalkalmasabb személyiség. A szerény férfiú ezzel Budapestre utazik, ott igennel szavaz és szétnezi, hogy hol helyezhetné el az emlékiratot? Hip, itt van Edelsheim-Gyulai báró, az országos főhadparancsnok, ez eljuttatja a „császár” kezibe a földrengető memorandumot. Edelsheim-Gyulai meghalgatta az előtte teljesen ismeretlen uriember előterjesztéseit, s mielőtt meg tiltakozhatott volna, az rászóta a sörnyememorandumot, s elpárolgott. Edelsheim azt gondolta, hogy horvát dolog a horvát bána tartozik, s ez iratcsomagot átadta — Khuen-Hedervary grófnak, aki neki tilt, olvasta és elbámult rajta, hogy micsoda dologkon évődik a jó Vardian. Amint a bán Zágrábra visszatért, rögtön magához kérte a főpánt. Vardian ur bábánod arccal lépett be a bánohoz. „Mit csinált ön, főispán ur?” kérde Hedervary. „Ah excellenciás uram, tulajdonitsa butaságomnak” (mój budalastin) — felelé a nagy férfiú. „Jo, — szóit a bán, — elismerem e mentségi jogosultságot, kérem nyujtsa be a kérvényt két havi szabadsággért, s aztán folyamodjék nyugdíjazásáért.” Mindez megtörtént s a történetnek vége.

A debreczeni patronatus.

(Szakszó Rezső r. kath. lelkész urnak a „Debreczen” 101. 102. 103. számában írt cikkéről.)

(I.) Hiriapi térre sohasem vitetett a debreczeni patronatus kérdése, nem, mert nálunk mindenki azon meggyőződésben volt, hogy épen a különböző vallásfelekezetek közti béke egyetértés, a méltányosság szemellett tartása s az orsz. törvények iránti tiszteletből talán nincsen városunk kebelében egyetlen ember sem, ki e városnak, bármely hitfelekezet irányában is patronatusi jogát hinnie, annyival inkább, hogy azt fentartani is akarna. Megvalljuk őszintén, hogy mi azt hittük eddig, hogy a patronatusi zaklatás egyedül a nagyváradi pápósággal működése, azon czélból, hogy a templom igazítás, esetleg építés terheitől megszabadulhasson. És ha mégis most hiriapi tere hozza szólnak, — arra provokálva levén — tesszük azért, mert fentebb jelzett hiedelmünkkel ellenkezőleg épen vár. biz. tag s r. kath. lelkész, S z a k s z ó Rezső ur a város patronatusi jogát, de nem is jogát, mert ezt cikkében határozottan megtagadja — le-én ő felsége kezében a patronatusi jog — hanem csak terheit akarja fenttartani, még pedig 1-ór a vallásfelekezetek közti béke érdekében, 2-ór számtalan kir. rendeletek, mint alkotmányos tényezők, tehát a törvény tiszteletben tartása szempontjából.

Azt hiszem, egyetért velünk főt. Szakszó Rezső biz. tag ur is, hogy azon esetben, ha városunk patronusa volna a r. kath. egyháznak, a patronatusból okvetlenül származó terhet vagy a közigyeldelemből kellene fedezni, vagy ha ez nem bírná, a város összes lakosságára, birtok vagy adó arányában kivetendő közszolgálatokból kellene fedezni. Már pedig a r. katolikusok lélekszám szerint is 1/7-ed részét sem teszik a lakosságnak, vagyonsági tekintetben pedig még rosszabbul áll az arány — hogyan gondolja azt Szakszó ur, hogy az 6/7 rész többség, mely a maga templomát, papját önmegadóztatás utján nagy tehervisseléssel tartja fenn, örömmel járuljon hozzá, sőt építsen más vallásfelekezeteknek templomát is kiváltékon olyan felekezetnek, melynek tagjai lehetnek ugyan erkölcsileg, szellemileg valóságosak, de melyet a vallás külsőségei fenntartásáról, melyet anyagi áldozatról van szó, csupán a beke fenntartásáért a más vallásfelekezetek nyakába ohajtják hitartani a saját terheit is, hogy most, a XIX. század végén, miut uralkodó vallás hívei — tehermentesek maradjanak.

Maga főt. Szakszó Rezső ur mondja a „Debreczen” 102. számában, hogy a lángelkű főpápok azért építettek fel a r. kath. templomot, mert nem nézhették volna azt, hogy kegyeskerület, törvényes eljárás utján talán alkotmányos emeltessek ég felé az istent dicsőítők, az egyház diadalát hirdető kettős torony.

Hát most már nem olyan lángelkűek a főpápok, hogy eltűnének az átkozódásokat is? Mert hát mit gondol Szakszó Rezső ur, hogy most, mikor az előbbi időtől eltérőleg az idealismus mindig nagyobb-nagyobb tért enged a realismusnak, azok a ref., vagy izr. hívek, kik maguk építetik és tartják fent templomaikat, papjaikat önmegadóztatás utján, minden állami fundációt, vagy állami segély nélkül: emelnek-e most minden zugolódás nélkül a r. kath. egyház részére templomot? Mit gondol, a békét szilárdítaná-e a patronatusi terheknek a város nyakába erőszakolása? vagy a békét mozdíthatja-e elő épen debreczen által a patronatusi jog melletti kardoskodás; melyet, ha valaha létezett volna is — mit a tények és törvények tagadnak — most

már, mint a régi kor fendialis maradványát, épen a közbeke, a vallásfeleletőség elve, de leginkább a méltányosság szempontjából kellene elodázni maguktól, építeni minden vallásfelekezet istene dicsőségére a maga templomát.

Főt. Szakszó Rezső biz. tag ur azzal indokolja a patr. terhek jogos voltát, mert ennek foganatosítását számtalan kir. leiratok rendelkeznek s több kir. biztosok küldettek ki a rendeletek foganatosítására, és ezt alkotmányos eljárásnak nevezi. Nem lehet már itt megjegyezés nélkül hagynunk, sőt örömmel constátáljuk, hogy — hála istennek — igen ritka egyesek kivételével Magyarországon az alkotmányosságról századok lefolyása alatt egészen más fogalmak vertek gyökeret, annyira, hogy Magyarországot alkotmányosan kir. patensekkel nem lehetett kormányozni, s alkotmányosan kormányozható csak az országgyűlés által hozott, s a koronás király által szentesített törvényekkel.

Igaz, hogy a hatalom tulkapasai gyakran átlettek ezen alkotmányos határvonalat, és kormányzások által kiadott kir. rendeletekkel próbálgattak is kormányozni, de ezen eljárás az ország által mindenkor az alkotmányon ejtett sérelemnek tekintetett, s nem egy ízben lett szülő anyja az ország és a dynasztia közti egyetértés meglazulásának.

Leköszön-e Körösi Sándor?

A holt idény kellemes fölélenkítésére szolgál Körösi Sándor képviselő ur, ezen hozzánt intézett levelével, melyből kiténik, hogy a t. képviselő ur nem szándékozik leköszönni s hogy Körösi ur által czáfolatott jó forrásunk — szintén a holt idény érdekében — nekünk egy viszont-nyilatkozattal tartozik, a melynek közlését fentartjuk magunknak. A levelét így hangzik:

Tisztelt szerkesztő ur! Becses lapja f. évi június hó 13-iki számában azon — állítólag jó forrásból — keletkezett hír közlötetett, hogy én Budapest, a szabadelvű körben oda nyilatkoztam, miszerint az országgyűlési szünet alatt mandátumomat a parlament (helyesebben parlament) elnöke által való ismeretes rendreutasítás következtében leteszem.

E hír a „Debreczeni Ellenőr” f. évi június hó 16-iki számában valótlannak, legből kapottanak nyilvánítottat.

E czáfolattal szemben a „Debreczen” f. évi június 17-iki számában egy megjegyzés jelent meg, melyben az mondatik, hogy a Debr. Ell. nem czáfolta azt meg, a mit mi írunk, t. i., hogy Körösi ur a parlament elnöke által történt rendreutasítása után, leköszönnési szándékát nyilvánította a Lloyd épületi klubban.

A mit a Debr. Ell. meg nem tett, engedje meg a t. szerkesztő ur hogy azt most magam megtehessék.

Ami a „Debreczen” híreire rögtön nem választottam: annak indoka abban rejlik, hogy én személyi ügyekkel egyáltalában, de különösen a magam személyi ügyével nyilvánosan foglalkozni nem szeretek. — De most ettől elkell ternem és mivel a közlöt hír tiszteit választómat is érdekli, kegyeskerületre vagyok a személyemre vonatkozó hirre a következőkben nyilatkozni, kérvén annak becses lapjában leendő közlötétét.

Nem való és csak a tisztelt választópolgárok félrevezetésére irányzott azon hir, mintha én képviselői mandátumomat letenni szándékoznám.

Nem való a hirtelt lemondásom indokál

felhozott azon állítás, mintha engem a képviselői mandátum letételére a parlament elnöke által való ismeretes rendreutasítás birt volna.

Végre nem bir semmi alappal azon állítás sem, hogy én Budapest, a szabadelvű körben oda nyilatkoztam volna, miszerint mandátumomat a parlament elnöke által tett ismeretes rendreutasítás miatt, az országgyűlési szünet alatt lefogom tenni.

Ily nyilatkozatot sem Budapest, a szabadelvű körben, sem másutt nem tettem.

Nem tettem pedig azért, mert a képviselőház tiszteit elnöke f. évi január 30-án a képviselőházban engem nem utasított rendre, hanem nyilatkozatom felett véleményt nyilvánított.

A házszabályok szerint egy képviselőnek sem lévén megengedve a házelnökéveli vitakozás, én másnap az január 31-én nyilatkozhattam, a midőn kijelentettem, hogy a ház t. elnöke engem tegnap félreértett, és szavaim értelmét megmagyaráztam.

A magyarázatot a tisztelt képviselőház — mint ennek folyó évi „Naplója” a 356-ik lapon igazolja — pártkülömbőség nélkül általános helyesléssel és eljenzessel fogadta.

Ez általános helyesléssel kísért nyilatkozatom után — mint a képviselőház t. elnöke kijelentette, hogy „meglehet tegnap engem nem értett kellőleg (s ez a nagy zűbörg megértésénél), mert ha tegnapi nyilatkozatom szellemét olyannak találta volna, minőnek ma feltüntettem, közbe nem szólt volna.”

A képviselőház t. elnökének eme kijelentése, és a t. képviselőház általános helyeslése nekem teljes elégtételt szolgáltatott, s így okul sem akkor nem szolgálhatott, sem most képviselői mandátumom letételére okul nem szolgálhat.

A „Debreczen” jó forrásának, melyből e hír keletkezett, megengedem, hogy kedvére lenne ha mandátumom letételével új választásra nyujtanék alkalmat; de engedjen meg ha kijelentem, hogy ez ohajának most eleget nem tehetek.

Nem állítom, hogy a három évi időszak alatt soha és semmi körülmények közt mandátumomat le nem teszem. — Jöhettek körülmények, melyek engem a lemondásra kegyeskerületi fogjak; de oly gyermekek ludok, mint a mi a közlöt hirben felyhozott, engem lemondásra nem fog bírni soha.

Mindaddig, míg tisztelt választóim nagybecsű bizalmukkal tölem meg nem vonják; mindaddig meg elveim azon kormány elveivel, melynek támogatására megválasztattam, összekötözése nem jönek: a ráruházott bizalmat megérdemelné s képviselői kötelességemet teljesíteni fogom.

Debreczen, 1885. jun. 18. Körösi Sándor országgyűlési képviselő.

Posta-ügy.

A közmunka- és közlekedésügyi miniszter a következő rendeletet bocsátotta ki, a postaszolgálatnak a vasárnapon való korlátozása tárgyában:

„Hogy a postahivatalbeliek vasárnapokon lehetőleg munkaszünetben részesüljenek, f. é. július hó 1-től kezdve a kir. stabil postahivatalok szolgálata vasárnapokon a szolgálati és helyi viszonyokhoz képest a következő módokat szerint korlátozandó:

1. A hivatalos órák a hétköznapiaknak legfeljebb felét tegyék s a posták érkezése s indítására való tekintettel szabassanak meg.

a hivatali főnökök a szolgálatot akképp osztsák be, hogy a közegyek felváltva részesülhessenek a vasárnap munkaszünetben.

2. A postai küldeményeknek elismervény mellett való felvétele rendszerint délelőtt és csak kivételesen — ha a posták este vagy reggel indulnak — bizonyos korlátolt időtartam alatt délután is eszközöltessek.

3. A leadási szolgálat a posták érkezésehez képest oly módon rendeztessek be, hogy az érkezett küldeményeknek kézbesítése a czimzették lakásán a levélpóztánál legfeljebb kétszer (Budapestben háromszor) és a kocspóstánál csak egyszer, a fiokbérlek részére érkezett valamint a „poste restante” levelek, hírlapok és az avizált kocspostai küldemények kiadása pedig a megszoritott hivatalos órák ideje alatt történjenk.

4. Csupán felvételi szolgálattal foglalkozó postahivatalok vasárnap délután az egész éven át, vagy legalább április hó 1-től szeptember hó 30-ig zárva tarthatók.

Magától értetik, hogy ezen intézkedések-ből kifolyólag a rendes helyi postajáratok száma megfelelően lesz állítandó.

5. Rendkívüli viszonyok közt, nevezetesen: karácsony, új év alkalmával (ha ezen ünnepek vasárnapra esnek), husvetkor; továbbá hófúvás, árvíz, stb. által okozott közlekedési akadályok felmerültevel, a munkát korlátozó fentebbi határozatok hatályon kívül helyezendők.

6. A felvételi és leadási szolgálathoz a 1-4. pontok alatt jelzett korlátozása azonban a rendes postaközlekedést úgy közönséges mint vasutakon, hajón, a — beérkező posták átvétel, az indítandók továbbítását, az átmenő küldemények átvételét, a mozgópóstahivatalkok működését, a távirddal egyesített postahivataloknál a táviratok felvételét és kézbesítését, — az arra meghatározott szolgálati órák alatt nem érinti.

Csakis táviratok felvételével megbízott fiókpostahivataloknál szünetelt vasárnap a felvétel azon idő alatt, míg a hivatal zárva van. A kir. postaigazgatóságok e szerint állapítsák meg minden egyes kerületbeli postahivatal számára a vasárnapon hivatalos órákat, s értesítsék arról a közönséget hírlapok utján, valamint a postahivataloknál szembeutáló helyen kifüggesztendő szolgálati tánezet által. Kelt Budapestben, 1885. június 11-én B. K. m. é. n. y. s. k.”

Helyi hírek.

* Az időjárás egy kis változást szenvedett, mert nagy zivatar tört ki mára virradó éjjel 2 és 3 óraköz, Debreczen város felett. A vihar-felhők d. e. 11 óra tájban keletkeztek a várostól két órányira eső C z u c z a nevű pusztán s bő zápor utána utána a vihar halálra városunk felett egész erővel kitört. Három nagy villámcsapás történt a zivatar folyamán; egyik lesújtott a hatvan-utczai ujosztású földet, a másik a nagyerdői fasor egyik tölgyet érte a furdóház közelében; a harmadik majdnem nagy szerencsétlenség okozott egy gyártelepen, melyet a tűzveszély is fenyegetett ezáltal. Fel 4 kor ugyanis a szt. anna u. végén a homokertben levő Simon István tulajdonához tartozó gőzmalom épületbe csapott a villám s annak tetőzetét nagy helyen megrongálta, a vastag gerendákat szétforgácsolta és meggyújtotta a malom belső szerkezetét. Szerencse, hogy a fűtő a tűzet idejében észrevette, azt a többi cselédek segítségével eloltotta, úgy, hogy nagyobb kár nem történt. Az eső maga elég nagy volt, de nem elég arra, hogy a szomjas földet kelően kielégítse. A g a z d. i n t. b i z ó t t s á g n a k a hortobágyi állapotok felől már is az a ve-

szinpadon kornyikoló komédiásoknak, buglyos fejtű muzsikuskoknak meg Pilatust pingáló piktoroknak keresem én a kegyeret! én! a ki soha könyvet nem olvasok, színházba nem jár, jobboldal a piktorokat lelkeimből utalom?... jobb volna bizony, ha kapát és kaszát fogának s azzal keresnek meg a becsületet kegyeret; úgy talán még munkát is adnék nekik.

Mialatt Kortonydi Marci egy szusz alatt elfújta e valóban nem hiába való méltatlankodását, az alatt fel is öltözött, meg is kinnálta hűsége cimboráját az almáriumból előkerült papmorgóval, a mi nélkül nem is magyar az ember, ha reggeleken nem használja.

— Nos, hát mi baj? — Csak nézd el már! a vén Zsuzsánna az éjjel megmiritott.

— Nyugodjék békevel a szegény; becsületes jámbor teremtés volt, úgy ita a palinkát, mint a vizet s jobban karomkodott, mint egy három kapitulációt kiszolgált ven bakkancsos. Mindig is irigyletem tőled.

— Már ez a baj csak meg van; de az most a fő, hogy honnet herítsek még gazdaszoznyt, mert olyat, mint Zsuzsánna volt, nem talállok ebben a vármegyében.

— Hát hiszen majd kerül valaki! — Én aztán arra a gondolatra jöttem, hogy hozok ugyan asszonyt, de feleségek.

— Brruhahaha! — kiáltá Marci kitérő kacajjal, — te? feleséget?... hahaha... ugyan... ugyan! ejnye no! S elkezdte csóvalgani a fejet, mintha hűsége barátja valami nagy boldogot mondott volna, — hogy gondolhat már jozzan eszű ember ilyen?

— Negyvenesztendő multam disznó-öléskor.

— Epen azért! — Aztán úgy gondolom, hogy ideje is volna már egyszer kipihenni az élet fáradalmait.

(Vége köv.)

ménye jutott a tegnapi helyszíni szemle után, gyobb eső nem lesz a legelő jászogát el kell.

* Kaszárnya-ügy. — ma a vegyes bizottság láthatólag eltart d. végleges határozatot. Lunk, hogy a kijelölt háum k é t kaszárnya löveg, mert egy-egy te löveg a nagy épüle

* Primadonnáink. — hogy az első magyar é. dekeben tett lépése adó köröknek Geröfy adott felvilágosítások körökét. A társulat pr Marietta és művészetét — Így tehát a jövő il reucsenk Erdélyi Mari

tehat (a mint mi írunk telet ohajotta emelni. Volt drámai primadonna is olvasunk érkekes hi a nemzeti színházban. gyáros, a Denise s az el, egymásután játsza Laura és Jászay Marisz főlepeséihez.

* Új jogtancosok. — karék és hitelintezet. h a m László ügyvéd- Ferencz ügyvéd választ

* A gazdaságok. — nacs nem engedélyezte nagymérvű javítás mű kedv. előadás tehát nem

* A hatvanutczai. — ugyeben tegnap tartott gálat. Konstataiva lett, 41 m. noszu leeggett kára van. A tűz keletke lat szerint a vidéki sz származott.

* Vasárók. A mai keresletnek a h i z o t t dettek. Elkelt és felhaj drb. — A z a p á t i v á r o s i p o l g a r m e n t k i a

* A deb. zenede. — diki tanuevt berekesztő vasárnap az egylet he sorrendben fognak meg orától 1 óráig vizsgálna és zongora képezde, del zongora-, hegedü- és é növendékei. Debreczen, igazgatóság.

* Debreczenből Bud. — luro kir. tan. polgármu fojltan a jövő hó közep kocskiból álló külön gy mely egy az orsz. kiállit randuló debreczeni társu felutazás részleteit felől r lások a var. polgármest czen kerületi kiállítás b sutak igazgatósága közt. A utitgye őra Budapest belü) 6 frtban lesz megá

— Három ezüst hus. — rosunk egyik előkelő urak egy kis szekrénybe befog pénzből 3 darab „Szuz M íesztive. — A tulajdonos, lós, akár ezüst-műves v magyar ezüst huszasokak csekely, kezéhez jutt nálónak, ha a pénzék vá vitetnének, érték 5 forint tárgyak tulajdonosra néz peznek.

* A csolnokázó egy. — órára kivilágítással és t zett esti mulatságán zen jórváló bandája; esteli o fogának válogatott darabo rozás csakis fél 11 órán gdedve. A felöltök és ese pénzártnoknál adandók czedulát fog adni. Fizet nem tartozik senki, azomb magasabb díj 5 kr. A tánc vakkal lesznek kerítve. A lé is kapható lesz. Vegül társaságban fog történni.

* Tűzijáték. A nögy e. tette postára a rendk kezdő Eder-fele tűzijáték el s megrendelést K ö v e öltöegyleti főparancsnokhoz

* A kusziszállási re. — tanodában a a zarvizgák ének, szaválás, ösztöndíj Jun. 22. d. e. IV. V. VI. osz Lajos. d. u. III—VI. t. K III—IV. t. Ilyes János, Vadas Gyula.

* Az iparos kör. — ménytárgyai penteken és s órától 6-ig átvethetők a kó piac, Szvetits-fele ház, r i n e s á k k ö z s z l ö k ö r g a z k ö s z ö n e t t e l n y u g t a m o t . E a zászlónkra tett 1 frt ke Lőrincsk László biz. lapu

* Hibajelzés. A penu az „Iparos kör” nyerelem sorszám alatt hibásan áll helyett 5744. értendő.

* Megtejtés. A tegnapi A n t i s z e m i t a .

* Új helyiség. V a r p ö r m é r e s é t c s a p o t t c z á r

A »DEBRECZEN« TARCZAJA.

„Barna lányka” dalaiból.

IX.

Emlékszel-e? kaczerkódtál, Meggyújtál egy cigarettet, S elneztük, hogy a füstfelhők Összefutnak, szíjjel mennek... Elfogyott s a cigarettet Balra dobtad — én meg jobbra, Elgondoltam, hogy talán e Szív is így lesz porba dova!

Napnyugatról, napkeletről Felhők jönnek, felhők szállnak, Oh! de én csak egyet látok Hogy bomolnak, hogy elválnak... Oh! hisz mi is elszakadtunk Egyástól, oly messze, messze... Mi a sorsnak egy bohó szíve? Mi nekünk egy cigarette?...

X. El-el néztük, a magasba Mint szállnak a föllegek, Tépi őket vad szeszélylyel A viharzó fergeteg... És ha tépve, megszagatva, Messze, messze eievez, A megtépett föllegnek a Néma könnye permetez!...

Fent repülnek a magasban Reményinknek felegi, És a sorsnak vad szeszélye Őket is megtépedeli! — Da ha tőlük más irányba Messze-messze elhalad, Mi reánk a csalódásnak Villámai hullanak!

Aszalay Dániel.

A leány kőrők.

— Irta: Csö.egh Gyula. —

Egymáshoz híveb két cimborát, mint Iszondi Jóska és Kortonydi Marci, nem lehetett volna találni a két magyarhonban sem. Sokszor el is mondták egymásnak: — Hej, Marci pájtás, csak derék cimborá vagy te!

— Hej, Jóska barátom, te vagy a legderékabb ember a világon! — Mit csinálnék én ha te nem volnál?! — Bánatomban utánad halnék.

— Szervus, egyetlen jó barátom! ez a pohár bor a te egészségédre. — Adjon isten kedves cimborám! tartson meg az Isten sokáig.

A rendes quaterkázásnak aztán minden nap az lett a vége, hogy először agyon dicsérték egymást kedves, jó, egyetlen hu bátrnak; aztán mikor már a bor egy kisse fölmelegítte a fölök tövét, elkezdtek egymást szidni és átkozni; majd hajba kaptak s mindegyik jól megtépte az ő egyetlen barátját; vegre összebarátkoztak ismét s könyek közt kertes egymástól bocsánatot a sértésekért, a mi általános csokolózások között mindegyik részről kegyelmesen meg is adatott azon fogadással, hogy több soha össze nem vesznek. Erre a nagy kibekülésre aztán inni kellett egy nagyot; a mi meg is történt azzal a befejezéssel, hogy reggelre a két jó barát alig tudott a lábán is megállni, nem annyira saját erőtlenségök, mint inkább a jó hegyaljai erőssége miatt.

S ez évek óta így ment mindennap; minden este leitták magokat a sárga földig s midőn reggel fölébredtek mámorukból, első dolguk volt a boros kancsót ragsdni nyakon, lévén e tekintetben mindketten homeopathák, hogy bornak bor az ellenség s ha bortól vagy beteg, ígyál annyit, a mennyi csak beléd fer,

Iszondi Jóska egy reggel arra ébredt föl, hogy gazdasszonya — ki tiz év óta leghűsegebb cselédje volt házában, — eltalált pályázni a más világra s így az ő évek óta megszokott reggelije — a fokhagymás zsiros piritós, — most az egyszer elmaradt.

— Huhm! — mormogá magában borvirágos orrát vakargatva, — sehogysem tetszik ez az állapot. Ki fog ezentul frosztokre olyan jó piritóst készíteni, — ki fog ezentul olyan ebédet főzni, hogy még a főispán is megnyálná utána az ujjait... Huhm! más asszonyt kell keríteni a házhoz.

Ez az asszony szó, a mi önkénytelenül jött a szájára, különös gondolatokat ébresztett Iszondi Jóska. Valahonnan a szegletből elővett egy évek óta porral fedett tükört s leporolván róla a port és szemetet, az ablakhoz lépett s elkezdte magát benne nezegetni.

— Huhm! asszonyt?... bizony ideje volna; negyveneszer érték már meg a krumpli kapálást s itt-ott deresedni kezdte szakálunk. Különbön rines valami ostoba pofám s ez a vereség színte fiatalaságot ad az arázatomnak... Megkellene há z a s o d n i l... no, majd megkérdezzük Marciat, hogy mit mond erre.

Es Iszondi Jóska hóna alá veven botját, átment Kortonydi Marcihoz megbeszélni, hogy mitévő legyen, mert meghalt az este a vén gazdasszony. Kortonydi Marci még a boidogokalmát aludta ócska kastélyának egyik termében, midőn barátja hirtelen fellármázta Morpheus karjai közzül.

— No, ki az?... mi az?... mondá ijedten felugorva ágyáról, — te vagy Jóska?... köszönöm, hogy felköltöttél, mert borzasztó álom volt. Képzeld csak! valami istentelen dolognak akartak aláírtni; hogy azt mondják, hogy irjak alá az írók és művészek vagy nem tudom mifele éhenkórász kompániának javára száz forintot! Majd bizony! talán lopom én a p...? holdvilág mellett ábrándozó poetáknak,

REGALE BÉRLET.

A „Vecsey” család tulajdonát képező Biharmegyében fekvő Nagy-Léta községbeli összes kir. haszonvételi jogok az ehhez tartozó nagyvendéglővel, udvarkerttel, több korcsmákkal, ezek udvarkertjeivel a folyó 1885. év Október hó 1-ső napjától kezdve 3, esetleg 6 évre, zárt ajánlat útján haszonbérbe adnak.

A haszonbéri összeg évenként 6000 forintot tesz ki. Bérleti szándékozók felhívattak, hogy zárt ajánlataikat 800 frt bántpénzzel együtt alólírott meghatalmazottnál az 1885. év Julius 1-ső napjának déli 12 órájáig tegyék le.

A legtöbbet ígérő, kívül a haszonbér i szerződés azonnal megkötetik, tartozik készpénzben vagy értékpapírokban egy negyedévi bérösszeget biztosítékul letenni. Köteles továbbá a bérösszeget negyedévenként előlegesen fizetni.

Az ajánlatok közül a szabad választási jog, ugyszintén a legmagasabb ajánlat el, vagy el nem fogadása kizárólag a tulajdonosok tetszésére van fentartva.

Hegedűs István
ügyvéd,

Debreczenben, Nagyuj utca 1709. özv. Váradyné házában.

Leány és fiú everlasztin cipők,

Lábbeli raktára	NEMES GÁBOR.	Városházán szemben.
-----------------	---------------------	---------------------

Női everlasztin cipők,

Van szerencsém a t. közönséget értesíteni, hogy a tavaszi és nyári idényre üzletemet a legjobb anyagból készült lábbellekőből igen du-an rendeztem be. Ajánlom különösen **Everlasztin női-, férfi- és gyermek-czipőimet**, melyek úgy jószágukra, mint jutányos árakra nézve figyelmet érdemelnek.

Mérték utáni megrendelések a legkiválóbb anyagból és szolid kivittel teljesíttetnek.

A n. é. közönségnek — üzletem iránt eddig tanúsított pártfogó-áért — köszönetet mondva, kerem azt részemre továbbra is föntartni.

Tisztelettel
NEMES G.

Nagy választékban.

Férfi everlasztin cipők,

Szives megfigyelésül!

Ezerszer és ezerszer jónak bizonyult és orvosi tekintélyek, valamint számtalan magánsejelmények bizonyítványai által kitüntetett készítmények.

Dr. Miller mohnővényedve

meglepi hatással van köhögés, rekedtség, torokfájás, elnyálkásodás, keletkező gümőkör, egyáltalában a légzési szervek minden bántalmait ellen. Tégelyben gyermekek és felnőttek számára.

Egy tégely ára 50 kr. o. ért.

Dr. Miller védbalzsama görcsök ellen.

Ezen balzsam a gyomor és belek nyákhártyáira erősítőleg és étetőleg hat, a májkiválasztásait elősegíti és kitünő szélhajtó szer. Sikeresen alkalmazható és különösen ajánlható gyomorfájásnál, gyomorgörcsök, a gyomor puffadtságánál, hányásánál, hasmenésnél és székürségről. Kolikánál hatása majdnem rögtöni. Jótékony hatása továbbá váltóláz és minden más hosszabb ideig tartott kimerítő betegségek után fellábadozásánál, mivel az étvágyat gyarapítja és az emésztést nagyban elősegíti.

Ezen kitünő szernek különösen faluhelyen egy háztartásban sem kellene hiányoznia. Egy üveg ára 1 frt 50 kr. Fél üveg 80 kr. o. é.

Miller tyukszem-balzsama.

Csalhatatlan szer tyukszemek, szemölcsök és fájdalmas bőrkeményedések ellen.

Kitünő hatása folytán ezen szer napról-napra növekvő keresletnek és elterjedésnek örvend. Notalán előfordulható hatás nélküli utánzásoktól való megóvás végett kéretik mindenki, csakis Miller tyukszem-balzsamát kérni.

Ara egy skatulyában levő üvegcsének, használati utasítással együtt 60 kr. o. ért.

Beküldetett.

Miller J. gyógyszerész urnak Brassóban.

Őszintén bevallva, nem volt bizalmam az ön tyukszem-balzsamához, mert, gondolám magamban, ha hatása igaz volna, egy ember sem halna meg a tyukszemek kimetszésénél vérméregzés miatt, mint Fehértemplomban egy os. kir. ezredes, de legnagyobb örömmre meg kell mondanom, hogy az ön tyukszem-balzsama valóban meglepő gyorsan segít, mert már 6 nap alatt megszabadultam terhes tyukszememektől és őszinte köszönetemet nyilvánítom a jó gyógyszerért. Mindenkinék legjobban ajánlom.

Temesvár, május 15. 1884.

Spindelhaber József, adminisztrator.

Mindezen készítmények mindenkor valódi és friss minőségben postautánvét mellett megszerelhetők a központi szétküldési raktárból: Miller J. gyógyszerésztől Brassóban; vagy pedig: Debreczenben: Stenczinger K. s André és Szabó fűszerkereskedő uraknál; Nagy-Károlyban: Kerekes Bertalan; Nyíregyházán: Tábay Gusztáv fűszerkereskedő uraknál; Budapestben: Edesky L. m. k. udvari szállítótól.

Figyelmeztetés a t. cz. varrógépvevőimhez!

Alólírott tisztelettel értesítem a n. é. varrógépvevőimet, miszerint tudomásomra esett, hogy az úgynevezett háza lakók, kik varrógépeket mennek ajánlani minden házhoz, betoalkodnak olyan helyre is, hol tölem vásárolt varrógépek vannak, s igyekeznek mindenféle hazugságokkal t. vevőimet lebeszélni, ha ez nem sikerül, nézegetik a varrógépet, addig, míg egyszer megpróbálja a varrást, csakhogy előbb össze-vissza srófolja, úgy hogy a varrógép majdnem használhatatlanná válik.

Felkérem n. é. Varrógépvevőimet, hogy minden ilyen házalóktól ótzakodjanak, mert még annyira viszik, hogy képesek lesznek egyes részeket összetörni.

S ha netalán ilyen eset ismétlődne, nagyon kérem az illető egyén kiltét velem tudatni, hogy egész más uton is jogomat érvényesíthessem.

Kiváló tisztelettel,
Holvay Gyula,
a központi varrógépaktár tulajdonosa.

Mindennemű tyukszem, szaru-hártya, szümölcs

biztosan és fájdalom nélkül a leg-
rövidebb idő alatt csupán bekenés által a hirt-nevesen ismert, egyedül valódi Radlauer-féle tyukszem gyógyszerrel Rothén apotheké Posenben eltávolíttatik. Carton üveggel és ecsettel 50 kr. Depot Debreczenben Dr. Rothschnek Emil ur gyógytárában.

Svajczi CHOKOLÁDÉ és CACAO

Amadé Köhler és Fils Gyárától
Lausannában (Svájcz).
A nyitva tartás 12-20 óráig.
Külsőre 1000 darabig (100000) értemel.
Ausztria-Magyarországi származás.
Fővárosok L. H. Bernstein Bécsben
18. BUDAPESTI U. 18. szám.

Svajczi chokoládé és CACAO.

4000 nyeremény

100.000 Ft.
20.000 Ft.
10.000 Ft.
5000 Ft. értékben stb.

Főnyeremény

Sorsjegyek 1 Ft.

Az 1885-iki budapesti országos kiállítás sorsjegyeinek értékesítése.

Sorsjegyek kaphatók ezen lap kiadhatatáiban.

Budapest, Andrássy-utca 49.

Eladó ház.

Bárány-utczán a 2379-ik sorszámú ujonnan épült adómentes ház ondódi és új osztású földjével együtt szabad kézből eladó.

Ertekezhetni megbízott **Boschetti Andrassal** Miklós-utczán.

Fogfájdalmak

akármilyen természetűek, hogy ha a fogak akár lyukasok, akár betömötték a hirt indus kivonatok használatával elháríthatók. E szer utóérhetlenségével világhírré tett szert és egy családnál sem mellőzendő. Valódi kis üvegekben 35 krajczárjával. Egyedüli raktár itt Debreczenben **Dr. Rothschnek V. Emil** és **Mihalovics István** gyógyszerészaiban.

Fogorvos Dr. Deák

(ezelőtt Berlinben lovag Dr. Guérard udvari fogorvos és udvari tanácsos segédorvosa)

fog- és száj-betegséget alaposan gyógyít.

odvas fogakata legkiválóbb anyagokkal töm (plombiroz.)

Egyes műfogakat és egész fogsorokat a legújabb amerikai lényomatú szerkezet szerint készít.

A fogók vagy bármily lerakomány által ékellenne vált fogakat megtisztítja.

A használhatatlanná lett fogakat és gyökereket eltávolítja.

Rendel. d. e. 9-12. és d. u. 2-5 óráig naponta. Debreczen, piacz **VECSEY-ház** („Bika” szálloda és nagy Hotvan-utca közti soron).

Dr. Deák „antiseptikum” (fogor és szájiz) a fogak és száj tisztítására. Ára 60 kr. Főraktár: Göllő Nándor gyógyszerésztára a „Még-váltóhoz”.

NYILATKOZAT.

En Csillag Anna, az óriáshaju értesítem a n. é. közönséget, miszerint az általam feltalált hajnövesztő kenőcsöt, melynek 14 havi használata után 185 centiméter hosszú hajot szereztem, — a t. közönségnek is rendelkezésére bocsátom. A kenőcs szétküldése, melyből egy tégely h szn áti utasítással együtt csupán 2 frt, egyedül és közvetlen gyárbólí eszköztel. Minden hamisítás végett elhatároztam kenőcsömnek semmi néven nevezendő raktárt nem állítani. Ez okból kérem a tisztelt közönséget közvetlen gyárból még pedig egyszerűen

CSILLAG és TÁRSA Budapestben

czim alatt fordulni.

Mai napig több mint 15 millió hölgy és férfi, köztük Európa legjelesebbjei meggyőződtek hajam óriási hossza, szépsége és va ódiságáról, mizeh bó alkalmat nyújtott tiznöt havi utazásom alatt Németország, Ausztria-Magyarország, mint Bécs, Berlin, Lipcse, Drezda, Hannover, Braunschweig, Magdeburg, Pesten stb. megfordultam és hajamat barkinek is megmutattam. Hirneves hajnövesztő kenőc om orvosok-kintéleky által Kitünő jó szernek ismertetik el, különösen a haj és szakál növesztésére nézve, nemkülömben mint különlegeség fejtörés, hajhullás, korpa és kopaszfejűség ellen. E kenőcs erőit a hajlajt, miáltal a haj és szakál növesztését elősegíti a legfinomabb tole este kenőcs.

Mély tisztelettel,
CSILLAG ANNA.

Czég: **CSILLAG és TÁRSA Budapest, király-utca 26.**

1885

MEGHÍVÁS.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

A FOLYÓ ÉVTŐ ORSZÁGOS KIÁLLITÁS ALKALMÁBÓL

BUDAPESTEN és VÁCI KÖRUT 63.

V. VÁCI KÖRUT 80. SAJÁT, KÜLTŐT ÉS CÉLELA ÉPÍTETT HELYSÉGEIKBEN EGY BEHÉRDIVÉL DUSAN ELLÁTOTT

GAZDASÁGI GÉP-KIÁLLITÁST

BEHÉRDIVÉL BE,
melynek szives megtekintésére az érdeklődők tisztelettel meghívattak.

1885

Előzetesi árak:
Helyben és postán küldve
Egy évre 10 frt—
Fél évre 5 frt—
Negyed évre 3 frt—
Egyes szám 5 kr.

A lap szellemi részét illető minden közleménynek, közlésnek, hirdetésnek és a kiadónak valóban KUTASI IMRE könyvnyomdájában a postahivatali nyomdájában.

Előfizetheti helyben
TELEGDI K. LAJOS és
CSÁTHY KÁROLY könyvnyomdájában és a kiadónak valóban KUTASI IMRE könyvnyomdájában a postahivatali nyomdájában.

A gazda

(r. e.) Kormány legérdekesebb tanúságvidékek gazdasági viszétek, a melyek rendtűntetik fel a vetésésát s a reánk mécsak is egyes vidébe, mintegy hazudozáság csináló politika ésése némiképen igazol

Van egy függetlalt, régi gazda ösmenki felszólíttatván ilírására — kezdetbenő igaz meggyőződéseésítáit, de a mikor képen nem az ő tudósap lapokban, de csupa, gető hamisítványok! csomagolta, czimezte gróf Szechenyi Pál áltlapokat és lemondott a térsől, mert ő bizonynem hazudozik a veért a saját és a nak kárára! A átvette valami beamter helyett miudenütt azt ként csapadék hogy a beállott hűvös zések részben máron, rozsdá csak itt-ott cze mennyiségre néz azért — ugymond a rium összegező jelentése kielégítő. Más szóval sült, kipergett, pocskékcsöpp, a mi megmaradt. A szénatermes sem e — mondja a hivatalos minőségére nézve igen hallgatja, hogy ezen n d e kitünő szénamé éhen fognak veszhetni, párák egészségi állapotá kielégítőnek nevezni s Hortobágyról hajtának sülése miatt, nemcsak a rakásra legelőben és viz kölködérn, de bizony m

A DEBRECZEN

Szudán Debre (Mély gond) — Egy kontár filozóf t A „szegény iró ben ékes verszetben prorezeni felolvadó kör” h „kontár filozófus”-t deportá mely homokos és meleg, rosa: „Ch a r t u m”. — ismérésöm (bocsássá meg t Istene és a „Debreczen” ilyeekkel is bírok, még paktanács kiállítási ölekez ennek a városnak a neve értette, bécsi németesen, hog vagyis: „g a r d u m m” körülbe.öl annyit tesz, hog o s t o b a”. Bizony mondhatom, ho valami, hogy el sem mezmégis — itthon Debreczen élvezem, vagyis inkább s minden afrikai gyönyörűség melet, a legkilogástalana olyan fán port, a melynél kálhat finomabb a gózmkora reggel felkavarják a t lovak ép vagy sánta láb olyan nehezen száll a le touse a miniszterelnöki székcsájtani a szerkesztő ur, em a magunk minisztere Azt mondhatná rá valaki, leg, a homok, meg a por! s M a h d i! . . . Ugyan ké a Máhdí? a hivatalára ne ellenségei legalább úgy ne mis profeta! . . . No